



vlaamse dienst
speelpleinwerk

Interview Ploegbaas

*Naam: Roos Eeckhout
Verslag: Wim Van Leeuwen
Datum: 23/01/2014*

1. Basisinformatie

- Naam speelplein: speelplein 't Hemelrijk
- Gemeente: Zottegem
- Speelpleinverantwoordelijke: 1997-2013
- Statuut speelplein: gemeentelijk
- Openingsperiode: Volle dagwerking, paas- en zomervakantie



2. Wat zie jij als jouw kerntaak als speelpleinverantwoordelijke op het speelplein?

Coachen van de groep animatoren. Zoeken wat er in de ploeg zit en dat er laten uitkomen, da's boeiend! Ik ging op zoek naar een evenwicht tussen op de rem staan en hen stimuleren om (nieuwe) zaken aan te pakken.

Ik probeerde de ploeg ook levendig te houden maar daarvoor moet je je vrijwilligers natuurlijk wel kennen.

Je moet leren los laten en ademruimte geven aan animatoren. Je moet kansen geven en hen fouten laten maken.

Ik heb in het begin van mijn job ook veel meer gestuurd dan op het einde. Vroeger ging ik ook naar alle werkgroepen. Erna (ondermeer door mijn zwangerschap) probeerde ik de vrijwilligers mee te krijgen in een nieuwe structuur. We gingen op zoek naar trekkers om de werkgroepen te leiden wat zorgde voor heel wat nieuwe en frisse ideeën.

Dat was zeker niet gemakkelijk. Sommige werkgroepen hadden geen vrijwilligers, andere kwamen op de laatste knip voor de zomer samen om alles nog snel klaar te hebben, maar het heeft gewerkt. Ik zorgde voor ondersteuning op afstand en liet hen resultaten terugkoppelen.

Potentieel zien in (nieuwe) mensen en kansen geven, dat vond ik belangrijk. We hadden een open stuurgroep waar iedereen welkom was waardoor ik kon werken aan opvolging. Ik was aanwezig op de stuurgroep en bleef na de vergadering nog eentje mee drinken. Ik ging soms naar verjaardagsfeestjes van vrijwilligers, naar sommige animatorenactiviteiten, ik bleef na een speelpleindag nog plakken,... Dan hoor je het meest. Wat er leeft in de groep, wie nog met een ei zit, wat er allemaal gebeurd is,... Daar zie je ook potentieel naar boven komen.

3. Hoe ziet er een doorsnee week uit voor jou op het speelplein?

Op maandagochtend tijdens de vooropvang (tussen 7u en 8u) zat ik samen met de hoofdanimator om de week te overlopen. Ik vond het ook belangrijk om met de nieuwe animatoren een korte babbel te doen. De meeste hadden we al gezien op het infomoment maar ik heette hen graag ook zelf welkom. Erna ging de hoofdanimator er mee aan de slag om de praktische zaken te biefen, de peter/meter te linken aan de nieuwing,... Overdag probeerde ik mijn administratie in orde te krijgen maar dat hing er telkens vanaf hoe druk het was op het speelplein. De dagdagelijkse taken op het plein

(verloren kledij weghangen, warme maaltijd verdelen, fietsjes buiten zetten,...) werden gedragen door de ganse ploeg animatoren. De hoofdanimator en ikzelf zagen er dan op toe dat alle taken uitgevoerd worden en sprongen bij waar nodig.

Mijn bureau was op het speelplein zelf. Dit was een gezonde “controle”. Je ziet alles van animatoren en kinderen en weet zo wat er leeft op het speelplein. Je kan veel sneller op zaken inpikken. Je kan je hoofdanimatoren ondersteunen en moeilijke beslissingen (bv bij ongevallen) op het moment zelf nemen. Aangezien er elke week een andere hoofdanimator was, zorgde ik zo ook voor continuïteit en kreeg ik op die manier veel vertrouwen van ouders.

Het laatste wat ik op vrijdagavond deed, was de gezamenlijke drink en een babbel met de animatoren.

4. Er bestaan heel veel theoretische definities over coaching. Wat betekent dat voor jou?

Coachen is proberen een beeld te krijgen van je speelplein door het maximum uit de ploeg te halen. En dit op en naast de vergaderingen. Het is aanvoelen en inpikken op het juiste moment.

5. Hoe en op welke momenten doe jij de coaching van je hoofdanimatoren?

Het overleg op maandagochtend was een belangrijk moment. We hadden ook een schriftje om to do's in op te schrijven. Had er iemand iets gedaan, dan doorstreepten we dat. Het gebeurde zeker ook dat to do's er drie dagen in stonden omdat het te druk was.

Evaluaties van stagiair-animatoren deed ik samen met de hoofdanimator. De evaluatie van de hoofdanimator zelf deed ik meestal op vrijdag. Ik zorgde telkens ook voor een cadeautje en een bedankingsmomentje met de kinderen.

6. Wat zie jij als jouw taak als speelpleinverantwoordelijke in de animatorenwerking?

Belangrijkste voor mij was de ploeg bijeen houden. Ik was zelf trekker van de stuurgroep maar bereidde die telkens voor met de hoofdanimatoren. Zo konden zij zelf ook mee de agenda bepalen. Veel kwam natuurlijk ook de evaluatie van de zomer.

7. Uit welke zaken haalde je voldoening uit je job? Waar ben je het meest trots op?

Reacties van ouders en kinderen, de ploeg te zien draaien en samenwerken, uitvoeren wat ik heb voorbereid, te zien dat de energie die je er hebt in gestoken, ook resultaat oplevert.

Ik kende (bijna) elk kind. Ik vond dat belangrijk om de hoofdanimatoren te ondersteunen en voor hen een klankbord te kunnen zijn. Ik kon zo ook inzichten meegeven ook kinderen. Het geeft ook structuur voor kinderen dat er een vast persoon is en zo kan je als speelplein ook iets “zwaardere” kinderen aan.

Het moeilijkst vond ik sommige gesprekken met ouders en ook de pers.

Ik heb de job 17 jaar gedaan omdat ik telkens heel veel uitdaging had. Ik haalde voldoening van mensen waarvoor je het doet. Ik vond het tof om probleemoplossend te werken, met mijn hoofd en mijn handen. Op het speelplein moet je vaak flexibel zijn en kom je de meest uiteenlopende problemen tegen (van de wc ontstoppen tot een openbeenbreuk). Dat aanpakken is super.

Een ander groot verschil met vroeger is dat ik mee het OpenSpeelaanbod heb geïnstalleerd op het speelplein. Niet gemakkelijk maar ik heb er veel uit geleerd. Mezelf evalueren en het speelplein niet laten vastroesten omdat alles goed draait. Kansen zien, uitdagingen zien en er op in gaan, niet teveel in één keer veranderen, animatoren ruimte geven.

8. Hoe zorgde je ervoor dat de beleidsmakers in je gemeente mee zijn in jouw verhaal?

Onze werking haalde een hoge kwaliteit wat mij soms carte blanche gaf om zaken te beslissen en te veranderen. Ik schreef ook alleen maar de uren op van de vergaderingen zelf en niet de babbelmomenten achteraf. Mijn schepenen beseften ook dat speelplein werkt met vrijwilligers en dat je dus als beroepskracht ook veel 's avonds en in het weekend moet werken. Ik had een goed contact met de schepenen en ze waren ook telkens uitgenodigd op de OpenSpeelpleindag.

Ik vond het ook belangrijk om hen na de zomer niet alleen de cijfers te bezorgen maar ook een inhoudelijk verslag. Zo kreeg ik ze mee in mijn verhaal.

9. Wil je nog iets meegeven aan andere ploegbazen?

“Doe ke zot”. Durf zelfs als speelpleinverantwoordelijke onnozel doen samen met de animatoren. Ik had vroeger een T-shirt met opdruk “je moet niet zot zijn om hier te werken, maar het helpt wel”. Klopt volledig volgens mij!